

Süheyla Tuğran

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.07.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

.... Yaristan/bul

Yollar:ayrık ayrık ayrılık kokan varlık
Sana varmayacağım...

Yalan: yalın yalın tek gerçek doğru
Sana kanmayacağım...

Aşk: alev alev gönülde kor
Sana yanmayacağım...

Ölüm: ılım ılım kendini de öldüren ölüm
Sana ölmeyeceğim...

İstanbul: istim istim taş ile baş
Boram boram ayrık yolları ayrılık...
Yalan sevdalara gebe gecesi
Kor duvaklı gelin...

Gündüzü çile çile örgülü doğurgan kadın...
Ziddim zaman zamansızlık...
Sana vardım...sana kandım...
Sana yandım...sana öldüm...

Ahh! yaristan/bul
Dağı taşı ışık saçan gün battığında.
En kutlu sevdaları barındırır
Ayrılmak üzere de olsa bağrında,
En büyük vuslat durağı..

Kalemi az çatlak; ama
Fazla incitmeden tutmak, tutunmak lazım.
Ekmeğimi aşımı veriyor ya
Aşı tuzlu,suyu az acı ama
E olsun o kadar da...

Ha bir de sen varsın ya
Kız kulesi manzaralı bankta
Yakamozlar sönse de dolunay gözlerinde
Kalbim kırık,bağrım yanık
Nağmeli ıslığınla...

Süheyla Tuğran

....Uyanmalı

kabuslar görüyor memleketim insanları
isyanları denizler kadar
çığlık çığlığa dalgaları.
uyandırmalı! seslenmeli! ! !

kendisinden başkasının duyamadığı sesi yankılanmalı...
bir dokunuşla binler ayağa kalkmalı.
uyandırılmalı memleketim insanları derin uykularından.
daha fazla kalemlere yazdırılmalı
memleketim şiirleri, vatan hasretleri.

akım,karam,
egem,marmaram,
denizim türküleri öğretilmeli çocuklarımıza...
anlatılmalı
özgürlük uğruna,
memleket hasreti uğruna,
devrimler uğruna,
sevda uğruna yananları..

sahiplenmeyi öğretmeli çocuklarımıza
yağmurumuzu,toprağımızı,bereketimizi...
barışımızı,özgürlüğümüzü,sevgimizi,
hürriyeti ve kardeşliği...

uyandırmalı memleketim insanlarını birileri...
çıkmalı ortaya birer birer binler
ve yüreklerindeki çığlığı başka yüreklere duyurmalı..

Süheyla Tuğran

...Ben buyum demek var serde

ben bir köpük
çağıl çağıl çağlayanın ardında bıraktığı..
ben bir kum tanesi
engin dalgaların umarsızca ıslattığı...

sen tek bir nefes
hiçliğin -yok- olmadan
bir kez daha hissetmek istediği...

biliyor musun? .
bizim oralarda köpüğe rağbet yoktur
bilen bilir kaşıқта boğulur..
kaymak ziyade..

bizim oralarda kum zaten yoktur..
kil başta taç; her derde derman olur...

bizim oralarda,sizin buralardaki gibi
tek gerçek;
son nefes....
sahne de sana verilen rolün
dışına çıkmadan oynamanın gururu...

rol yapmaktan yoruldu ruhum...
aç kapını geliyorum yanına Jan Dark
yanacağım seninle...
Penolope gibi örülemeden saçlarım...

Süheyla Tuğran

...Yorulur Őir

Öfkelenir Şair, saf zakkum zehri kusar,
Ünlem her kelime,soru olur her kelim
Rabbine sığır kalem...

Őaşıır Őir...İmlalar durgun ve suskun
İrtica eder imgeler
Yorulur eller, her dem nokta koyar...
La havle çeker kalem...

Od düşer beyaza,yanar çölde vaha,
Kül rengine bürünür sema...

Uçurumlar sahnede yer alınca seyirlik,
Raks eder kısır döngü,döner durur etrafta,
Bekler beni son repliğim,
İslanır kirpik,mendile kahve damlar...
Kalem kan ağlar...

Süheyla Tuğran

Süheyla Tuğran

..Kar kalsın yanına

öyle bir günde ağlaki gözlerim;
gökkubbe de seninle ağlasın.
bulut çarpışmalarıyla
dizi dizi dağlar dize gelsin...

kırların kıraç bağırları yansın.
fırtınalar savursun yaşını
alabora yağmurlarla,
kara kara, toprağa karıştırsın...

öyle bir günde ağla ki gözlerim;
değsin siyah inci; incilerine.
kahve kat beyaza ağla,
yansın mendiller ateşine...

sana yaşı verene can(ın) aksın
ay kapansın yıldızlar kaysın...
elpençe önünde divana duranların
gün(de) güne kayboluşuna ağla...

Süheyla Tuğran

..Memleket Hasreti Yüreğimde Dağ Olur..

Aşkale kömürü gözlerini
Kiskanırdı Oltu taşları,
Karanlığın ışığı yoktu çünkü
O cam taşlarda

Yayla rengiydi bindallısı
Palandöken rüzgarı savurur eteğini.
Şenkaya'ya oturup
Uçsuz bucaksız anılarını seyredalar
Ayaklar altındaki...
Tek örgü saçı kavak dalında.

Tek/man kamyonuydu babasının varlığı.
Umut yükler arkasına,kazancı bereket.
Uzundere'de molası.
İspir,Pasinler,Köprüköy,Hınıs,
Pazaryolu son durağı.

Ilıca'lı Çat/ık kaşlı Karaçoban'a sevdalıydı.
Tortum Şelalesi'nden coşkulu yüreği.
Ak gerdanlı,kınalı ak elleri,
Karayazı'lıydı kaderi.

Aşkale kömürü gözlerini
Kiskanırdı Oltu taşları.
Ak gerdanlı,ince belli
Narman güzeli...

30.07.2008

Süheyla Tuğran

Adı Yorum

Daracık sokaklarda sessiz çığlıklar,
Mmutluluk duyar düzenin sadistleri.
Sisteme ayak uydurmuş yrmekteler,
Dört duvar içindeki sahte orgazm sesleri...

Kırmak isteselerde prangaları,
Ne mümkün l toprakların içinde.
Davul zurnayı duymayana,
Sivrisinek hak getire...

Süheyla Tuğran

Anlamı yok

zavallılık ruhları bürümüş
hazımsızlık kolay değil...
önce aparatif alınmalı
ki öğrenmeli,
sonra derinlere dalmalı...

Süheyla Tuğran

Aritmetik

ben kere ben/sen
ben daha ben/sen
beni böl bana çıkan sen,
beni çıkar benden kalan sen...

Süheyla Tuğran

Bağımsız Bağlantı

Sigarayı bırakıp sana başladığımdan beri
Sen kelepçelerini koluma bağlayıp
Senli düşler enjekte ediyorum damarlarıma...
Ciğerlerim, sökülmekten vaz geçip
Yüreğime sancılar bırakıyor zarlı zamansız...

Işıksız hücrelerde gördüğüm işkenceler
Bu kadar incitmemiş grurumu anladım..
Her adımında her nefesimde kırıldı kalemim.
Prangalar bağlanırken ayaklarıma,
Fikrim bu kadar ziyan olmamıştı ve özgürlüğüm...

Senden geriye kalacak sensizliğe de taş bağlar,
Issız okyanuslara atarım düşlerimle beraber.
Adını sen koyduğum urgana geçirirken boynumu,
Hiç titrememişti halbuki yorgun ellerim...
Ateş kuşları soluklanıyorken kırağı bakışlarında.
Hadi git şimdi,hadi yit,ruhunu özgür bırakıyorum
Altımdaki iskemleni almayı unutma yanına...

Süheyla Tuğran

Benimde susar sesim

Ne yalnızlık susar bana
ne sonbahar akşamları.
ne de akşam şefalarının melankoliği.
hepsi çığlık çığlığa,
senin suskunluğun gibi,

Süheyla Tuğran

Bırakın döneyim,döneyim etrafımda

Nefes almamın
ne kabahati varki?
bırakın yaşayayım
bir çember içinde
kendi çapımca...

Süheyla Tuğran

Biliyor musun?

bakmak görmek midir?
yanıldın!
eğer göremiyorsan
kørsün.....

çöl fırtanam,
kar ayazım,
yalın ayağıma taş batanım...
severken gülü,
can acıtan diken...
mor vakitlerim,
boyun eğimim..
lale mevsimim
renkli ve kısa geçenim...
ben senden geçmedim
biliyor musun? ...

Süheyla Tuğran

Bir Anlık Umutsuzluk benimki

Ben çocukken ya da biz;
Herşey ama herşey ne kadar da güzeldi.
Uçurtmalar bir başka süzülür gökyüzünde,
Ay bir başka, güne bakan başka açardı.

Albeni içinde gülerdi güller ve annem
Şimdi yine aynı heybetiyle durmakta belki
Ya ben..ben neden göremiyorum
Şimdiki gözümle o muhteşemliği...

Ben delikanlıyken ya da biz,
Bir yumruk, bir baş, bir kalemdik.
Herkes ne kadar da iyiydi ve kardeş
Birlikte güneş toplar, tarla biçerdik..

Gül kızarırdı,yanındayken sen ve ben
Şimdi aynı özgürlüğüyle durmakta belki,
Ya ben..ben neden göremiyorm artık
Şimdiki gözümle o güzellikleri..

Rüzgar çıktı bak,uçurtmaların tam zamanı,
Yaz bahar,kış bahar anlar yaşamak zamanı.
Görmek istesin yeter ki gözler,işitsin kulak,
İnmeden perde,yaşam içinde oynama zamanı...

Süheyla Tuğran

Birleşik ayraç

Minarelerin mimarı can-ın,
Çanları yapılandırandan
Var mıdır farkı....

Süheyla Tuğran

Çaldır nağmeni toprağım

ay karanlık
güneş balçığa batmış
gök kubbe kan ağlıyor
çek özüne toprağım çek artık
bak bulutlar damlıyor..

ey bu toprağın bakirliğine göz diken eller
çiğ bile düşmez yaprağınıza bizden
en azından benim nemimden...
görünen köyün meçhulleşmiş yolu
çıkarmış milletim ezberinden...

yalancı nöbetlere yastık uykular
duyulan sesler sade yürekte
sahtedir görülen bütün düşler
ver bereketini toprağım ver artık
her gidişte bazen olmaz dönüşler.

ki; ölüm değildir sadece beklenen.
nefesimin yettiğince
duy yüreğimi, duy artık ben gerçeğim
hayat sihrini kaybeder yaban ellerde
çöz toprağım çöz artık ek ve biç
ekilenleri hasat eyleme sahte düşlerde..

sevgi yağmurları yağıyor bak
hüzün damıtıyor sonbahar gel neredeysen
gel toprağım gel artık yürek sancım
her mevsimin baharım
sazımın telinde ince sızım ezgim ve türküm
çal artık toprağım çaldır artık nağmeni...
düşmeden sazım elmden

Süheyla Tuğran

Dışarısı Akla Zarar

Kocaman bir yalnızlık bahçem var.
Buraya tek hükümeden de ben..
Taşına toprağına tek ben basarım,
Çirilçıplak ruh ve yalın ayağım...

Burası benim ben bahçem.
Çiçekleri ben böcekleri ben...
Kapisındaki kilit ben,
Anahtarı yine ben...

Kocaman yalnızlığım var.
Huzurunu kimse bozamaz...
İzin almadan girse de yıllar,
Durmadan değişse de mevsimler...

...

...

...

Neler oluyor ne bitiyorsa hariçte;
Bahçeme dokunmasınlar yeter.
Rüzgarımı kesmesin, gölge etmesin,
Beni de kendilerine benzetmesinler...

Süheyla Tuğran

Dolunayda Ayten'e Seranad

Gülsem gül incinir,
Dokunsam ten...
Gül yüzlü canan ay/ten/li yar..
Senin için yaşamak,
Ve gönlümde akşam var...
Gül kokulu,gül yüzlü,
Gül tenli yar....

Süheyla Tuğran

Düş tadında kabusum

kendimi dinliyorum
gözlerim kapalı...
düş nağmelerinden
şarkılar söylüyor bana
halk korusu
ninni tadında...
birden açılıyor gözlerim
terlemiş kirpiklerim.
ve gördüklerimi
anneme anlatıyorum
düş tadında kabusmuş...

Süheyla Tuğran

Ellerim

Sonbaharın sardığı
ormanda
bir göl kenarında
oturur
bulurum kendimi
ellerim sarı
ellerim gazel kokar...

Sonbaharın vurduğu
kumsalda
bir taş üstünde
oturur
bulurum kendimi
ellerim yosun
ellerim deniz kokar...

Sonbaharın çağırdığı
yağmurlarda
bir saçak altında
oturur
bulurum kendimi
ellerim kış
ellerim ayaz kokar...

Sonbaharın girdiği
bir evin eşiğinde
oturur
bulurum kendimi
ellerim yanar
ellerim kibrit kokar..

Sonbaharın gezindiği
hayatta
bir yaşamın içinde
düşünür
bulurum kendimi
ellerim sensiz
ellerim elin kokar...

Süheyla Tuğran

Eylül ile Eylülü

Yazın tökezleyip düştüğü
sarı basamaktır eylül.
Şarkılarda gel olmazsa
duyurmaz melodilerini
İlla eylülde olacak
İllaki eylülde..

Bahçelerin yası
yaprakların sarısı
hüznün özgül ağırlığı,
perdelerin ağırlaştığı akşamlar gibidir,
ayların pazartesi sendromu eylül..

Akrebin kendine
yelkovanın hasada döndüğü zamandır,
ne geleceği kadar soğuk,
ne geçmişi kadar sıcak,
nevi şahsına münhasır
ağır acı, sarı sessizlik eylül..

Sen yoksun ya şimdi sevdam
eylülleşip sararıyorum
senin yokluğunla gülüm
üçyüzaltmışbeş kere eylülüm..

Süheyla Tuğran

Gel...

Gece, rengini kızillara çalmadan,
Ak gerdanına kara saçlar sal da gel.
Gece gözlüm,sevdalı kor bakışlım,
Yıldızlar aşkımızı fısıldarken gel...

Yakamozlar sevişirken mehtapla
Dola diline umut türküsü de gel...
Kara benlim, beni bırakma sensiz...
Gün doğmadan, şafakları yar da gel...

Duyarım üç beş kelam, zaten ezeli,
Duymadığı sözler ister bu zavallı.
Cismi fani, aşkı olsun ister ebedi.
Minarelerden sabalar yükselmeden gel...

Çok uzak, uzak diyorsun vuslat.
Gel de bunu sınır bilmeze anlat.
İstersen al götür beni deryalara at..
Kıyıları sarmadan kollarım, sen gel....

Hamak yaptım gökkuşağı bahçeme.
Yorgun ruhlar gelsin dinlensin diye...
Ağlamaklı yaprakların altında,
Ruhum rehaveti kucaklamadan gel...

Beklerim inan,son nefesime kadar.
Pişmanlığın olmasın isterim naçar.
Türkü rengi gözlerine kıyamam.
Kırpiğinden ağıtlar süzülmeden gel...

Gel be güzel! dağı taşı aş da gel! ! !
Yeter ki, bana gelen el ol da sen gel.
Az kaldı, zamanın doldu diyor bak ecel.
Sonbahar demindeyim, güllerim solmadan gel....

Süheyla Tuğran

Gitme

Bırak uzaklıklar mahkum kalsın sensizliklerde..
Nefesini emanet ettiğin imbat ile yetinsin denizler..
Gitmelerin anlamını yitirsin bizde..
Gitme..
Gideceksen bende kalacak sensizliğide götür beraberinde..

Süheyla Tuğran

Halleri İstanbul'un

az gelir
zaman
dar gelir
kısa olur günleri.
kor olur
zifir tüter
uzar da uzar
geceleri İstanbul'un...

bir koca boğaz ki
kara delik...
bir düğme
bir ilik
iki yakasına
az gelir İstanbul'un...

ağaç bitmez
kuşlar ötmez
kundak tutmaz kolları.
ömür öğüten
zaman değirmeni
taş sevici elleri.
bir kaya delgisi
yüreği İstanbul'un..

uzun olur bacakları
rahvan yürür
kadınları
az gelir zamanı
her adımı
ar gelir İstanbul'un...

Bir koca öğütken çukur
büyüdükçe büyür
kepçesi İstanbul'un..
az gelir
emeğe lokma
dar gelir..

Süheyla Tuğran

Karanlığa Ağıt

Sokak lambaları hüzün damıtıyorken evlerin pencerelerinden,
Lacivert akşamların zift karası yollarına.
Kucak açmış bekliyor küf kokulu çıkmazları,
Herhangi bir zamandı günlerden..

Yön gösterici teneke yüzlü tabelaların çamurlaşmış okları,
Pusuya yatmış beklemekte beklenenleri...
Karanlık daracık sokaklara nişan almış
Menziline çekmekte körpe yürekleri...

Hiç kimse tanıklık yapmadan bu duruma...
Serçe ürkekliğinde dolaşmakta çarparak birbirine,
Sıska gül dalındaki çıkınlarında
Çocuklardan ödünç aldıkları
Üfak ekmek kırıntılarının ağırlığında
Koşuşturuyorlar nefes nefese...

Ay, güneşten ödünç aldığı narı
O olmayınca karanlıklara ışık olarak taneleyecekti...
Lakin sözünde durmadı da,
Saklandı gecenin en karanlık kuytularına..
Güneş ise unutmuş alacağını,
Çekmiş bir kalem, hilal kaşının üstüne ayın...

Mavi atlasların sonsuz ufkuna bırakmış kendini,
Dalmış en umutlu hayallere...
Mor akşamların dar vakitlerinde
Kızıl bir çizgi şimdilerde...

Sadece yıldızlar çığlık çığığa yanmakta,
Bir de gökkuşağı boncuklar dökmekte
Beton kafeslerin içinde perde çekilmiş çelikten gözlere..
Kırların, denizlerin üstüne...
Aya güneşe inat,
Yağmur sonrası toprağı sarar.
Kurak yaza kafa tutmuş ki nereye kadar?

Bir de istiridyeler kumdan misketleri göbek deliklerine saklayıp
Kabuğuna çekilmekte saf çocuk zekiliğıyle...
Bütün bu olup bitenden haberdar olan ben
İşsiz adasında ölümünü beklerken yalnızlığın,
Ölmekteyim heyhat geleceğın sessizliğıyle...

Süheyla Tuğran

Kaybolup gider aşkın sihiri

adına aşk denilen o deli meczup,
şimdi binbir surette karşımda
hedefi sapmış serseri kurşun
bozuk bir lehçeyi efhamım gibi.

uçsuz bucaksız çölünde mecnun
usumun şübhane dağındaki kerem mukim.
perişanlığın çetelesini tutar şimdi
hayal ötesi bir yerde durması gibi.

aklımdan çıktı adı,lal oldu dilim.
hüzzam makamı sesi duyulmaz artık,
uçurumun ayak ucunda şallanır sevda
yere düşen hazan yaprağı gibi.

Süheyla Tuğran

Kokulu Şiir

penceremin kanatları
her çırpınışında
bir koku alır içeriye.

yağmur kokusu
deniz kokusu
rüzgarın süründüğü
gülünün kokusu..

komşu Şehriyar
fırında yemek yapmış
iştahını açar aç olanın ama
kapatır tok olanın
kapılarını kokusu..

Her yanım duvar şimdi
ne yana baksam
her yanım pazar..
Tanrım ben nasıl koksam?

bir varmış kokulu
bir film olsa şimdi,
aşk ile nefes alsam.
bir yokmuşsun gibi
temizlik yapsam sonra.
buram buram bir yanım sevdam,
bir yanım toprak koksa...

Süheyla Tuğran

Leylaa

gökyüzü, deniz, güneş, yumuşacık topraktı hayat...
üstümüze ağlayan bulut
durdurmaya gücümüzün yetmediği
yaşamaya sevinçli çocuktı..
hayallerimiz vardı içinde
kırıklarını sarılarak onardığımız..
fırtınalara kafa tutardı
uçurduğumuz güvercinler,
kanatlarında çocuk gülüşmeleri
ağızlarında sevdaya oku beni notları...
hayat işte!
hırsız zamanları yanı başımızdan geçerken.
çekti kollarımdan seni.
geriye kalan
bıraktığın sensizlik,
yüreğimde mayalanmış sevdan
ve oku beni notlarından
unutma beni imzan...

Süheyla Tuğran

Leylaa...

Kalsaydın biraz daha
az kalmıştı bahar gelsin
Yağmur olurduk
biraz üşürdük
soğuk alırdık biraz da
olsun sen kalsaydın biraz daha
bahar gelecekti
az kalmıştı
kurulurdük bankımızın güneş alan baş köşesine
kururdük
hem ısıtırdık soğuk aldıklarımızı
kalsaydın biraz daha
bir sıcak çay
birde simit
yarısı martıların
yeterdik yetirirdik
sen kalsaydın.
gönüllerimizin tahtına kurulur sonra
çocuklar büyütürdük
sevdaya açık kapıları
sen kalsaydın..

Süheyla Tuğran

Neden?

Güvercinde gördüm seni
Özgürdün
Ve de hafif
Tüy gibi...

Gelincikte gördüm seni
Kırmızıydın
Ve yıldızlı
Bayrak gibi..

Petek petek gördüm seni
çalışkandın
ve de ballı
arı gibi...

Sofralarda gördüm seni
Berekettin
Doyum doyum
Ekmek gibi...

Mevsimlerde gördüm seni
Temmuzdun
Ağustostun
Yaktın beni..

Bir çeşmede gördüm seni
Akıyordun.
Yudum yudum
İçtim seni...

Bir yola baş koymuştun
Yürüyordun.
Adım adım
Adın gibi...

...

Güneş gibi gördüm seni
Aydınlıktın.
Mor vakitte
Düştün yere.
Küçük dağları yarattın da,
Bir göremedin beni.
Bendeki seni...

Süheyla Tuğran

On beş ayımı da barberinde götürdü

kara gözlü dört teker
aldı gitti bal köpüğü bakışımı
hasret dört çeker

kara gözlü dört teker
özlemler yükledi içine
boş yer bırakmadan
yüreklerden can kopardı
ve gitti
ardına bile bakmadan..

kara gözlü hasret yüklü
No:176
Peron:56

yüreğini ve saçından bir teli bana
canını Allaha emanet etti
ve gitti...

Süheyla Tuğran

Orada bir yer var ki uzak sanılan yakın

Yazması bile zor olan şeyleri yaşamak var
Bir güne kaç acı sığdırabilirsiniz mesela
bir ömre kaç ölüm düşer
bir ocağa kaç yangın.

Bir yer düşünün ki orada yaşıyorsunuz
bir yer düşünün ki acılarınızın noktası
bir yer düşünün ki orada ölmüşüz
bir yer düşünün ki ocağımız orada sönmüş...

Süheyla Tuğran

Ortak Payda

kimi uzun kimi kısa,
kimi şişman kimi sıska.
acı dolu bazıları yürek yakıcı
kimi meltem esintisi ruh ferahlatıcı.

kimi çağıl çağıl çağlar
nereye belli olmaz.
kimi saman yangını
tüter tüter alev olmaz..

kimi derya deniz
dalga dalga ve köpük
kimi geri dönüşümünü bekleyen
yaşam dışında çöplük...

kimi sırtına yükler kendince bir umut
mavi, yeşil, beyaz, kırmızı
yağmur yüklü olsa da kara bulut.
doğar arkasında yine zühre yıldızı..

yetmiş iki milletin
hepside birer dünya
kimi zeytin dalıdır
kimi gül dalında gonca

engini, cahili, fakiri ve zengini
dağ deleni, çöl gezeni
hepsi tek bir yerde ortak,
buluşturur mutlak
bir gün kara toprak...

yazılmadık olan o kadar çok şey var ki
hoş bir seda kalan bu dünyada baki
aşk sığmaz ne çöle ne deryaya
O yaşanılabilir en güzel şey bu dünyada...

Süheyla Tuğran

Öz Şair Eleştirisi

Şair şiire gebe kalır.
Aşerip aşerip durur da
çıkaramaz ortaya bir mısra.
Sonra dönüp dönüp kendine
durur durur id'ine şöyle der:
-Gebesin diye heves etme
buna gayret etmen nedendir?
Bak doğaya gör ki;
kendini devindirir..

Süheyla Tuğran

Romantik Proje

gel beraber çalışalım
bir kazanda kaynar,
bir tencerede kaynatırız..
uzun sürmez bir kedimiz olur
ne var- yok ona adarız....

Süheyla Tuğran

Semaha Çağrı

Gök deniz
yer denizin suyuğu çeker içine şafak atıncayasıya
güneşi,makam-ı İbrahim doğurtur
O yüzden sancılar içindedir sabahlar

gün ağlar
ay ağlar
yıl ağlar

Yer deniz
kusar akşam olunca safrasını
gök deniz nara bulanır
ve yanık hafızalar
yutkunur ufka dalan bütün kızıl tonlar
geceyi bir ince sızı uzatır
toplanır göç yoluna alemin fanileri
salman-ı farisi semaha kalkar

Gün döner
ay döner
yıl döner..

Gök deniz
Yer deniz
ve bendeniz
sen bir biz üç kişi

Gün sayar
Ay sayar
Yıl sayarız..

Süheyla Tuğran

Sen Gel Yeter ki

gözlerini de getir gelirken.
anlattıkça gördüklerini
o masum bebeklerin
tam da ortalarında
olurum ben de...

ellerini göğsüne bağlama
aç gel.
sarıldıkça yanımdasın
sarmaş dolaş olalım
diyeyim ki;
buradasın işte..

biriktirdiğin özlemleri de getir
açarız ortaya birlikte
bir sana bir bana
bölüşürüz
çekinme olur mu?
sen al gel..

ağır gelmez gam,keder
bilirsin çıkarız içinden
sen yine de
koyma içine hüznü
yüreğin en iyi ilacım,
sakın ha unutma
onu da al gel...

Süheyla Tuğran

Sen-Ben

Ayna (ki o sen) bakan ben,
Gözlerimde güneş tutuldu.
Gözlerinde yıldızlar söndü.
Ay ikiye bölündü...

Mavi orman, yeşil deniz.
Beyaz gelincik, kırmızı papatya.
Bir değneğin iki ayrı ucu...

Pembe gökyüzünde
iki ayrı yöne uçuşan
iki ayrı renkte şeytan uçurtması...

Sen-Ben.
Elimizdeki mumu yakmayıp,
Karanlığa isyan eden...

Süheyla Tuğran

Soyağacı bencilliği

Babama üç kuruşa
satıldığı zaman anamın
isyan yelkenleri fora
sele salmış kendini vira vira...

Olsun be anağım
çektiğine değmiş
çünkü ben varım
adı mı sen koymuşsun
ama soyadı mı babamın...

Süheyla Tuğran

Söz mü?

Hayat; sana çok şey borçluyum biliyorum.
ama bana verdiklerine karşılık,
kat kat fazlasını geri alacağını söylememiştin.
seni her zaman çok sevdim bilirsin.
senin de beni sevdiğini umarak,
yarı yolda terk edeceğin aklıma gelmedi.
halbuki içten içe,zaman zaman uyarmıştın beni.
seni dikkate almayan benmişim.
bedel ödemeye hazır olması gereken de ben..
bana emanet ettiğin bu canı,
hor kullanmışım yollarında
çok mu zor gelir şimdi sana
fazladan vermek küçük bir anı...
çok mu zor anlık yaşamak zamanından
bir anını da bana kıyman...
hayat sana çok şey borçluyum biliyorum.
lütfettiğin nefes alıp vermeme bile çok görüp de
canımdan can isteme şimdi...
isyan etme diyorsun, çok geç artık...
her şeyin bedeli var denmiyor ya boşuna.
şimdi ödeme zamanıdır diyetini,
bin yıl yaşasan da,
ben son nefesimim dedin hep bana...

teslimiyet olarak bilme ama,
sen gelmesen de bana hayat
geliyorum yanına aç kollarını o zaman.
sonsuz bir huzur vaat ettiğin yere götür beni...
yıldızların parladığı ayın hep yandığı gecelere.
güneşine gölge değmeyen,
bütün renklerin maviye çaldığı o yere...
benim gibi beyaza kara çalanları,
senin gibi ona kucak açanları olmayan hani...
bir de senden tek dileğim ve en büyük hayalim:
kıyısız denizlerin sonsuz gökyüzüyle
öpüştüğü yere dokunduracaksın ellerimi
söz mü?

Süheyla Tuğran

Sustum...

yakarışlara kanmıyor gitmeler
gidilir çaresi yok...

gitmeler hep kanatır
can yakar
yürek dağlar
dağlar diz çöker kederinin karşısında
ve donup kalırsın
yaz ortasında ayaz tutar yüreğin
terkedilmişliğin karşısında
susarsın

sağanak yağmurların altında
yine susarsın
dilin damağına yapışır

ve ağlarsın bulutlarla beraber

çığlıkların yankımaz
sadece sen duyarsın
yare eliini uzatıp öylece kalakalırsın
ve susarsın

kelimeler düğümlenir...
boğazında kalmış çignemeden yuttuğun
bir lokma olur sesin
ve susarsın...

var oluşunun nedenini niçinini ararsın.

rüyalarına bile olsa
sadece gelmesini beklersin..
dua olur dudağın
zamanın an-ında çatlar...

yedi rengin altından geçip
güzel bir uykuya dalırsın.....
sessiz ve huzurlu
işte o zaman
unutursun.
gerçektir artık suskunluğun
ve susarsın...

Süheyla Tuğran

Tasvir

Boy selvi semaya uzanır
Yıldız toplar saçları,
Kollar sarmaşık dalı
Sarar ince belleri.

Yürek derya deniz
Savrulur üstünde yelkenler,
Teni buğday tarlası
Her bir başak ayrı bir dünya.

Ah o eller...
O boyda,o yürekte,o tende,
Kılçığından arınmış
Arpa tanesi parmaklar.
İnce,narin kırılğan
Ben buyum der gibi.

Gözler uçsuz bucaksız ufuk,
Bebeklerinde gün batımı.
Yakamoz ışıltıları gecelerinde
ve arzularında hissettği...

Süheyla Tuğran

Vakit Çok Geç

Yeni güne gün
Olsan karanlığa ışık,
Ne yazar...
Boğulur kendi suyunda kaşık.

Olsan rahlede kitap
Açılsan sayfa sayfa.
Elif,lam,cim nahitap...
Toprağa bakar göz,
El semaya

Zifiri saçlarda yıldızlar,
Gözlere inmiş perde.
Dönülmez akşamın ufkunda
Bir türkü olursun sade
Ah le yar yar...

Süheyla Tuğran

Vay halime Halime

Deniz gözler dalgalı,
Dalga geçme halime.
Yedi düvel sevdalı,
Ben de sevdim kime ne...

Hatırım gönlüm kırmadan
Gel de "he" de Halime,
Yar demeden bana sen,
Vallah gitmem ölüme...

Süheyla Tuğran

Ve perde Kapanır

yaprak dökümü saatleridir
eylül ikindileri
akrep eylülde
yelkovan bende...

Süheyla Tuğran

Yar Yaprakları

Toprak damda oturup
okyanus seyrederim
hala yükü sırtımda,
öyle bir ah çekti ki kaderim...

susuz kalır yar yaprakları
dere kenarında
solar ama belli etmez
yarın gibi yar yanında

kızıl toprakta yalınayak
kavak fidanında bir yaprak
ve kara üzüm tadında
ezilir sevda ayaklar altında,
yine de içerim yudum yudum
tadı kalır damağımda.

Süheyla Tuğran

Yaz denir mi sonbahara?

Hüzün damıtıyorsa her anı,
Yaprak dökümü saatleri başlar gün bitince.
Geceleri dokuz doğurup,
Gündüze yorgun düşen,
Güneşin sıcaklığını hissedemeden yüreğinde
Geçen bulutlara kızgın

Son goncası daha açılmadan
Kurumaya yüz tutmuş gül ağacı.
Bülbül uzaklaşmış çoktan
Başka bahara umut
Ama hangi nerde ne zaman.

Yaz diyorsun kalemsize,
Duygularını yüreğininin derinliklerine hapsetmiş,
Konuşursa bile
Uçup gidecek
Geriye dönmeyecek bir daha korkusunu yaşayan
Göçmen kuş.

Kalemin mürekkebini gözyaşıyla yumuşatıp
Yüreğine akıtan,
ve sonra acımasızca kıran
Yaz demekle yaz olmuyor.
Nefret makamında her şey...
Hep çıkar hep benden.

Yazılır mı kağıda sevgi.
"Yaz olur mu yinede."
Yürek zindan arenasında
Yazılır mı öfke..
Kırılmış kalemde ne beklenir ki?
Yorulmuş beden dillenir mi?

Kış yaz olur mu?
Gebeliği dokuz ayda çıksa bile
Günleri sancılar içinde.
Yağma çapul edilmiş,
Fedakarlıkların adı yok.
taktır/siz her gün...

Ben yazıyorum karanlığın rengi kağıda
Kara kalemle.
Yazıyorum ancak duru suya kendimi.
Koşuyorum yüreğimin sesine
Okuyana "aşk" olsun...

Süheyla Tuğran

Yok-sun

yürekler dört duvar
gözler mimli
kulaklar mühürlü
doğaya salınmış bedenler...
yabancı herşey
yaban ellerde.
yaşama sevinci alınmış
yaralı çocuk ruhlar...

uçurtmalar rüzgara,
yağmur toprağa
sahil dalgalara
ışık gözlere pus
gökkuşağı renklere küsmüş..
yoksun diye eyy sevgi dolu
sevgili barış...

Süheyla Tuğran